

עפ"ג 23687/12 - יוסף בוזינח נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 23687-12 בזינח נ' מדינת ישראל

עודד גרשון, שופט [אב"ד] כמאל סעב, שופט תמר שרון נתנאל, שופטת
יוסף בוזינח
עו"ב "ב"כ עזה"ד מוטי לוי או לירן אוחזין (במינוי סניגוריה ציבורית)
נגד
מדינת ישראל עו"י פרקליטות מחוז חיפה (פלילי)

פסק דין

השופטת תמר שרון-נתנאל:

- לפנינו ערעור על פסק דיןו של בימ"ש השלים לתעבורה בעכו (כבוד השופט בכור), **הכרעת דין** מיום 14.2.13 **ונזר דין** מיום 18.11.13.

המערער הורשע בבים"ש קמא, בעבירות של **గריםות מוות ברשלנות** - עבירה לפי סעיף 64+40 לפקודת התעבורה (נוסח חדש), תשכ"א-1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**") + 304 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), עבירה של **אי מתן זכות קידמה להולכי רגל במעבר ח齐יה** - עבירה לפי סעיף 67 לפקודת, ועבירה של **אי האטה לפני מעבר ח齐יה** - עבירה לפי סעיף 52 לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 + 68 לפקודת.

בימים קמא קבע, כי הוכחו עובדות כתוב האישום, על פייהן, ביום 8.11.07 לערך, ברחוב מ"ג המעלפים במעלות, נהג המערער ברכבו - משאית מסוג ולו מ.ר. 2175350 (להלן: "**המשאית**"), נכנס לכיכר תנעה ובפניו ימינה, ביציאה מהכיכר, עבר מעבר ח齐יה, ללא שהבחן בהולכת רgel, הגב' לדייה צנלסון ולידת 1936 (להלן: "**המנוחה**"), אשר עברה את הכביש במעבר הח齐יה, מימין לשמאל בכיוון נסיעת המערער כשהיא נשאת 3 סלים כבדים, פגע בה ופצע אותה פצעים אנושיים שהביאו למותה.

אין חולק שהמנוחה עברה את מעבר הח齐יה מימין לשמאל, בכיוון נסיעת המשאית וכי היא נפגעה מהחלק האחורי של המשאית. אין חולק, שהמערער כלל לא הבחן במנוחה, עד רגע הפגיעה.

הערעור על הכרעת הדין :

עמוד 1

2. המחלוקת העיקרית היא, היכן נפגעה המנוחה, האם היא נפגעה עוד בהיותה על מעבר הח齐יה ובטרם סיימה את המעבר, כקביעת בימ"ש קמא, או שמא קיימת אפשרות סבירה, שיש בה כדי להטיל ספק באשמת המערער, שהמנוחה נפגעה לאחר סיומה לעבר את מעבר הח齐יה, עלתה על אי התנועה ומסיבה לא ידועה הסתובבה וחזרה אל מעבר הח齐יה, כתענת ב"כ המערער.

לאחר ש שקלתי את טיעוני ב"כ הצדדים, כמו גם את הכרעת דינו של בימ"ש קמא ואת הריאות שהובאו בפנוי, סבורה אני שהאפשרות שהועלתה על ידי ב"כ המערער הינה, כל היות, אפשרות תיאורית. אפשרות זו אינה עולה בקנה אחד עם הריאות שהוא בפני בימ"ש קמא ואין בה אף לא כדי לעורר ספק באשמת המערער.

3. על המשאית לא נמצא סימן לנזק כלשהו ובשל כך שנראו סימני ניגוב על החלק הקדמי השמאלי של המשאית, סבר הבוחן המשפטתי, תחילה, כי המנוחה עברה את מעבר הח齐יה מימין לימין, כיוון נסיעת המשאית וקבע, כי המערער יכול היה להבחן בה מבעוד מועד ולמנוע את התאונה.

רק לאחר מספר חודשים לאחר מכן, נגבתה הودעה מעד הראייה היחיד לתאונה, מר זוהר מאיר (להלן: "זוהר") והוא מסר שהוא היה עד לתאונה ושראה את המנוחה עוברת את מעבר הח齐יה מימין לשמאלי, בחן הבוחן,שוב, את הממצאים, על בסיס עדות זו ובהנחה שהמנוחה עברה את מעבר הח齐יה מימין לשמאלי וקבע, כי גם במצב דברים זה יכול היה המערער לצריך היה, להבחן המנוחה, כשהיא עוברת במעבר הח齐יה ולמנוע את התאונה.

4. בימ"ש קמא קיבל את חוות דעתו של בוחן התנועה המשפטתי (להלן: "הבוחן"), על פייה המערער יכול היה להבחן במעבר הח齐יה, למרחק של 5 מטרים לפני הכניסה לכיכר ועל פייה הוא יכול היה לראות את מעבר הח齐יה ואת אי התנועה, ברציפות, למרחק זה ועד לרגע האימפקט, כולל דרך החלון השמאלי.

33 מומחה טכוגרפ מטעם התביעה, קבע, כי מהירות האחורה של המשאית, כפי שנרשמה בטכוגרפ, הייתה קמ"ש, פלוס מינוס 6 קמ"ש וכי בנגדו לגרסת המערער, אשר טען שהוא עצר את המשאית לפני הכניסה לכיכר, מראה הטכוגרפ, שהמשאית הייתה בנסיעה רצופה עד לפגיעה.

39 מומחה ההגנה, העיד שהמשאית נסעה במהירות של עד 35.5 קמ"ש, האטה, עצרה לפני הכניסה לכיכר ולאחר מכן נסעה והאצה עד למהירות 13.5 קמ"ש אז עצירה. בימ"ש קמא קיבל עדמה זו והכרעת דינו יוצאה מנוקודת הנחה, כי כך אמן נוג המערער.

עם זאת יש לציין, שהבוחן המשפטתי הסכים כי אפשר שהמערער נסע, בעת התרחש התאונה, במהירות של 13.5 קמ"ש, אך הבahir, כי גם כן - תרחש לפיו המנוחה הספיקה עלולות על אי התנועה ולחזר והמשאית עדין הייתה במקום, איןנו נראה לו אפשרי.

.5. ב"כ המערער טוען, כי לא יתכן שהמנוחה נפגעה מהחלק האחורי של המשאית, שכן מבחינה פיזיקלית, בשים לב לאורכה של המשאית (9 מטרים) ולמהירות נסיעתה, כפי שנקבעה על ידי מומחה ההגנה, לא יתכן שעד שהחלק האחורי של המשאית הגיע אל המנוחה, היה לא סימנה לעبور את כל מעבר החציה. לטענתו, גם הבחן המשפטתי הסכים לכך. טענה זו נדחתה על ידי בימ"ש קמא, ולטעמו - בצדך נדחתה.

ראשית, הבחן המשפטתי לא העיד שהדבר אינו אפשרי. נהפוך הוא. תחילת העיד הבחן, שם הנаг שובר את ההגנה ימינה, כדי לא לפגוע במדרכה "... **אזכולהיוטשייזר מצבצחשה החלק האחויריבולטיות רמה החלק הקדמי זהה מיחדיות תונמו כותגמל צורכי יציאה מה מעגל תנועה**". לשאלת נספת, ספציפית, של הסגנור בעניין זה השיב הבחן: "אני מסכים שיש כאן בעיה מסוימת לפि גרסת העד, אלא אם כן הירקות זנב או פועלות היגי חדה של נהג המשאית" (ההדגשות אינן במקור).

שנית, עד הראייה, זוהר, מסר בהודעתו במשטרה (וברטון השחזר שנערך עמו), בבירור ובאופן שאינו משתמש לשני פנים, שהוא באה את החלק האחורי השמאלי של המשאית פוגע במנוחה, אשר הייתה לקרהת סוף החציה והוא אף צעק לנаг, אותו הוא מכיר: "**בזינוח הרגת מישוי**".

אמנם, בעת שהעיד בפני בימ"ש קמא, חזר בו זוהר מאשר אמר במשטרה והוכרז עד עין אולם בימ"ש קמא העדיף את דבריו במשטרה על פני עדותם בבייהם", בקביעו, שאין לו ספק: "**כי הודיעתו של זוהר במשטרה תארה נכונה את אופן התרחשות האירוע וכי האמור בעדותם בבייהם"ש אינואמת**".

בקביעה זו אין כל מקום להתערב, לא רק בשל ההלכה לפיו אין עריכת הערעור נהגת להתערב במקרים עובדה ומהימנות שנקבעו על ידי העריכאה הדינית, אלא גם לגופם של דברים. מקרית עדותו של זוהר בבייהם"ש עולה, בבירור, כי העד עשה כל מאמץ על מנת לעזור למערער, שהינו שכן של אחוטו. גרסתו של זוהר בבייהם"ש לא הייתה עקבית ונמסרו על ידו מספר גרסאות סותרות. למעשה, גם ב"כ המערער מסכים שהחלק הראשון של גרסת העד בבייהם"ש, בו אמר זוהר שככל לא היה מגע בין המשאית לבין המנוחה, אינואמת, אולם הוא טוען, ללא כל בסיס, ראייתי או אחר, כי דזוקא המשך דבריו, בהם אמר, שהמנוחה חזרה וירדה לכਬיש לאחר שכבר הגעה לאי התנועה, הם האמת. בנסיבות אלה בודאי שאין מקום להתערב בהעדפת ביהם"ש את אמרתו של זוהר במשטרה, בה חזר זוהר והבהיר, מספר פעמים, שבעת שהמשאית פגעה בה, המנוחה טרם סימה לעبور את מעבר החציה.

.6. גם הטענה, לפיה אין אפשרות פיזיקלית להיתכנות התאונה, כפי שטען מומחה ההגנה, אינה מבוססת כלל ועיקר. הניסוי שנערך על ידי מומחה ההגנה אינו תואם את עובדות המקרה, כפי שהונחו בפניו. המומחה הסביר שהוא הניח קונים (המודמה את המנוחה), במקום בו היא נפגעה וכי הוא הורה למערער לעبور את מעבר החציה, כשהוא מתקרב עם הפינה השמאלית של המשאית לאזור הקונים (עמ' 43 לפרו') ולנסוע כמה שיוטר קרוב לקונים (עמ' 44 לפרו' ש' 18).

בר, כי לא זה היה המצב במצבות, שכן כאשר המשאית של מערער הגעה למעבר החציה, המנוחה לא הייתה במקומות בו נפוגעה (קרוב לאי התנועה), אלא רחוק יותר מאי התנועה ואף יש להניח שהיא התנהלה באיטיות, בשל גילה ובשל כך שהיא נשאה שלושה סלים כבדים.

בנוסף, מומחה ההגנה התחמק, בעדותו, שוב ושוב, מהשיב תשובה ברורה לשאלה באיזו מהירות נסעה הוא ערך את הניסוי (ראו, למשל, עמ' 44 לפרו') ובנסיבות אלה, בדיון העדיף ביהם"ש קמא את חוות דעתו של הבוחן).

7. יתרה מזו - **המעערר עצמו** אישר, על פי ניסיונו כנהג, שכאשר הוא לוקח עם המשאית סיבוב רחב ועליו לפנות ימינה, הוא צריך לשבור את הגה ימינה כדי להתישר וכן אישר, כי בשים לב לאורך המשאית, "יתכן מצב שכאשר הוא שובר את ההגנה ימינה הרכבת **"זורק זוב"** מאחוריה (עמ' 39 לפרו' ש' 18-6) ואף אישר, מניסיונו כנהג משאית ותיק, שהוא אינו יכול לשולץ מצב בו המנוחה חצתה את מעבר החציה מימין לשמאל והמשאית פגעה בה בהיותה בסוף החציה, אולם טען, כי זה לא אומר שהוא ראה אותה (עמ' 40 לפרו' ש' 28-26).

זאת ועוד - בהתייחס לתאונת דן אמר המערער: "שמעתי מכה (היא הפגעה במנוחה), **חשיבות שעליית עליון**, רק המצעקה שלו (של זוהר) עצרתי את האוטו" (עמ' 37 לפרו' ש' 5). כלומר - **המעערר עצמו**, שהוא נהג מנוסה, סבר על פי ניסיונו, ועל פי האופן בו הוא נהג בעת האירוע, שהוא על אי התנועה.

בימ"ש קמא ציין, עוד, כי האפשרות שהועלתה על ידי הסגנור גם אינה עולה בקנה אחד עם חוות דעתו של הפטולוג, לפיה המנוחה נפגעה כשהיא בעמידה וכי: "גרסת ההגנה לפיה המנוחה חזרה לאחור, הינה גרסה שהובאה כתעונה סתמית בעולמא, אשר אין לה כל תימוכין ולא בבדל של ראייה".

8. הנה כי כן, לא רק שב"כ המערער לא הצביע על נימוק כלשהו לחריגת מהכלל, אלא שקביעותיו העובdotיות של בימ"ש קמא מעוגנות היטב בחומר הראיות שהיה בפניו והן מצדיקות ומחייבות הרשות בעבירות בהן הורשע המערער.

לא לモתר לציין, כי תקנה 67(א) לפקודת התעבורה מחייבת נהג רכב המתקרב למעבר חציה, בו עוברים הולכי רגל, לאפשר להם **"להשלים את החציה בביטחון ואם יש צורך בכך יעזור את הרכבו לשם כך"**. זאת המערער לא עשה וברשלנותו בנהיגה פגע במנוחה וגרם למותה.

9. לאור כל האמור לעיל, אמלץ לפני חברי לדחות הערעור על הכרעת הדיון.

הערעור על העונש :

עמוד 4

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

.10. בימ"ש קמא גזר על המערער את העונשים כדלקמן:

א. מאסר בפועל לתקופת של 6 חודשים, שירוצה בעבודות שירות, בנאות הרים - נאות הדסה בקיבוץ גשר היזו, החל מיום 13.12.15.

ב. 10 חודשים מאסר על תנאי במשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופה הנ"ל של גרים מת מוות ברשלנות או נהגה בזמן פסילה.

ג. תשלום קנס בסך 3000 ש"ח או 30 ימי מאסר שישא בגין כל מאסר אחר שהוטל עליו.

ד. פסילה מלקלבל או מלחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 8 שנים בגין 90 ימי פסילה מנהלית.

.11. בימ"ש קמא שקל את כל השיקולים הרלבנטיים ובכללם - נסיבות התאונה ותוצאתה - קיופח ח"י המנוחה, מידת רשלנותו של המערער, גילו ומעמדו המשפטי, מקצועו כנהג משאית פינוי אשפה מהז 10 שנים, עברו התעבורתי, הכול 67 הרשעות, כמו גם טיבן של ההרשעות וכן התרשומות החיוית של שירות המבחן מהנאשם ואת המלצותו להימנע מלהשתתף על המערער עונש מאסר ולהסתפק במאסר שירוצה בעבודות שירות ומאסר על תנאי.

בימ"ש קמא קבע כי רשלנותו של המערער אינה מצויה ברף הגבוה ואמץ את המלצת שירות המבחן, במלואה.

העונש שנגזר על המערער אינו חמור כלל ועיקר ואף לא שמעתי מפי ב"כ המערער נימוק כלשהו מצדיק התurbation בו.

לפיכך, אמלץ לחבריו לדחות גם את הערעור גזר הדין.

.12. סופו של דבר, אם דעתך תישמע, ידחה הערעור על כל חלקיו.

מהחר שהממונה על עבודות שירות מצא כי המערער מתאים לביצוע עבודות שירות, ומماחר שהמועד שנקבע על ידי הממונה להתייצב המערער לביצוע עבודות השירות חלף, יצא נוראה לשוב ולהתייצב בפני הממונה על עבודות שירות כדי שזה יקבע היכן יבצע המערער את עבודות השירות ומתו.

תמר שרון-נתנאל, שופטת

השופט עודד גרשון [אב"ד]:

אני מסכימים.

**עודד גרשון, שופט
[אב"ד]**

השופט כמאל סעב:

אני מסכימים.

כמאל סעב, שופט

אשר על כן הוחלט, פה אחד, לדחות את הערעור על כל חלקיו כאמור בחוות דעתה של השופטת תמר שרון-נתנאל.

על המערער להתייצב בפני הממונה על עבודות ביום א' 16.2.14 עד שעה 09:00 במפקחת עבודות השירות, בבית המעצר עמקים המצוי במתחם תחנת משטרת טבריה בכתובת דרך הציונות 14 טבריה. טלפונים: 04-6728405, 04-6728421, 08-9775099, כדי שזה יקבע היכן יבצע המערער את עבודות השירות ומתו.

המציאות תשלח העתק מפסק דין זה לממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, יג אדר תשע"ד, 13 פברואר 2014, במעמד הצדדים.

עמוד 6

